

Begrundelse

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har ønsket denne forespørgselsdebat for at få belyst, hvad man gør ved den almindelige kriminalitet. Vi taler tit om de grove ting, og de hører selvfølgelig også med her, men der er mange ting, som gør mennesker utrygge i hverdagen, lige fra cykel- og biltyverier til indbrud i private hjem og tasketyverier på gaden.

Alt det gør, at mennesker bliver isolerede og ikke tør færdes ude, bliver utrygge, får deres hverdag slået i stykker, fordi den bil, de skulle bruge til at køre børnene af sted i om morgenen, ikke er der osv. osv. Mange føler sig utrygge og føler, at retstilstanden herhjemme ikke er, som den burde være, og efter kriminalpolitiets årsmøde har vi også fået nogle signaler om, at der er noget, der er galt.

Vi synes, det ville være godt at få talt tingene grundigt igennem i dag og se på, hvilke muligheder vi har for at forbedre retstilstanden.

Besvarelse

Justitsministeren (H.P. Clausen):

Det er klart, at jeg har megen forståelse for den forespørgsel, vi skal behandle her, og for baggrunden for den. Selv om der faktisk er en bedring i opklaringsprocenten, specielt for de grovere forbrydelser, må vi desværre konstatere en stigning i kriminaliteten, som naturligvis er forskellig for de enkelte forbrydelseskategorier, men er til stede både inden for den grovere kriminalitet og det, vi taler om i dag, det, der betegnes som mindre grov kriminalitet, eller, som det er formuleret af forespørgerne, kriminalitet, der især rammer almindelige mennesker i deres dagligdag, f.eks. gadevold, tyveri fra boligen, bil- og cykeltyverier. Det er måske lidt misvisende at kalde disse indbrudstyverier, brugstyverier etc. mindre grov kriminalitet, for det føles jo groft nok af dem, der udsættes for den, og ganske mange har jo oplevet eller været på nært hold af denne mangfoldighed af de såkaldte mindre forbrydelser.

Det er klart, at vi må være parat til at sætte stærkt ind over for den groveste kriminalitet, men efter min opfattelse skal man ikke underkende behovet for, at man også gør en særlig indsats med hensyn til de utallige såkaldt min-

dre grove former for straffbare handlinger, når almindelige mennesker rammes. Det er jo nok også inden for det område, vi specielt støder på de helt unge lovovertrædere, og en indsats over for dem vil forhåbentlig også betyde, at man kan få mulighed for i videst muligt omfang at få disse unge mennesker væk fra den kriminelle løbebane.

Der er altså behov for en bred og målrettet indsats over for den samlede kriminalitetsudvikling. Efter min opfattelse er det også det, der ligger bag forespørgslen, og det kan vi tilslutte os.

Ikke mindst med hensyn til de former for kriminalitet, Kristeligt Folkeparti sigter til i forespørgslen, har det kriminalitetsforebyggende arbejde en særlig betydning, f.eks. SSP-samarbejdet i relation til børn og unge. Dette samarbejde mellem politi og social- og skoleforvaltning på tværs af forskellige sektorer har vi hidtil haft gode erfaringer med, og det må fortsættes og udvikles bedst muligt.

Der opstod jo visse problemer angående spørgsmålet om videregivelse af personoplysninger i forbindelse med SSP-samarbejdet, og ombudsmanden har, som man ved, rejst kritik af den fortolkning af reglerne om videregivelse af personoplysninger, som er kommet til udtryk i nogle SSP-pjecer fra Det Kriminalpræventive Råd. Som jeg tidligere har oplyst, overvejer man i øjeblikket i Justitsministeriet mulighederne for at gennemføre en lovændring, der kan sikre, at SSP-samarbejdet kan fortsætte, også med hensyn til bestemte børn og unge.

Men på trods af alle de gode indsatser i det forebyggende arbejde, vi ser i disse år, kommer unge alligevel ud i kriminalitet. Vi havde en debat her i Tinget den 23. februar 1989 om nye reaktioner over for unge lovovertrædere, hvor jeg redegjorde for de initiativer, regeringen vil tage på dette område. Der var bred tilslutning til, at regeringen kan gå videre med overvejelserne om gennemførelsen af nogle nye former for reaktioner over for unge lovovertrædere.

Efter min opfattelse er der behov for umiddelbart mærkbare reaktioner både over for de unge og andre kriminelle, som kan medvirke til at styrke ansvarsbevidstheden og gøre det klart, at der er en mærkbar sammenhæng mellem det forhold, der straffes, eller det forhold, der gribes ind over for, og så sanktionen. Det gælder specielt for de unge, hvor det i modsætning til